

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quot & quàm nefanda gentiles, impetrata ab eo potestate, in Christianos
ansi fuerint. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

conuentus facerent, nullo modo induci poterant Eustatiani, vt cū illis concordia colligarentur. Attamē Eusebius & Lucifer viam sedulo perquirebant, qua eos ad concordiam adducerent. Atq; Eusebius orabat Luciferū, vti Alexandriam peteret, vt cū magno Athanasio de hac re cōmunicaret pollicebaturq; se laborem de illis recōciliadis suscepturū.

De Paulini ordinatione. CAP. V.

AT Lucifer non est Alexandriam profectus, sed rectā contēdit Antiochiā. Ac multis verbis tum apud hos, tum apud illos de concordia habitis, cum Eustatiana factionem, cuius princeps ac dux fuit Paulinus presbiter, ei rei contradicere animaduertit, inconsideratē sane Paulinum eorum creauit episcopū. Quā res dissensionem illam multo diuturniorem reddidit. Nam durauit octoginta quinq; annos, ad præfulatū videlicet Alexandri, omnibus laudis insignibus meritō exornandi: qui ecclesiæ Antiochenæ clauum obtinens, omnes indagare vias, & omne studium alacritatemq; animi conferre non destitit, quo concordiam constitueret, & membrū segregatum cum reliquo ecclesiæ corpore conglutinet. Lucifer igitur diu Antiochiæ cōmoratus, discordiam adauxit. Eusebius autem aduentans Antiochiam, simul ac morbum, mala iam adhibita curatione, vix aut ne vix quidem posse sanari intellexit, cōscēsa nauē, in occidentem reuertitur. Lucifer quoq; redit Sardiniam: cœpitq; nouam quandam doctrinam doctrinæ ecclesiasticæ adiicere. Vnde qui eam sint amplexati, ex eius nomine nomen traxerunt, suntque ad longinquum temporis spatiū Luciferiani appellati. Verū extincta est post hanc doctrina, & obliuione penitus deleta. Ista post reditum episcoporum gesta accepimus.

Quot & quān nefanda gentiles, impetrata ab eo potestate, in Christianos ausi fuerint.

CAPVT VI.

Porro dum Iulianus suā obtexit impietatē, vrbes seditiōnibus redundare cœperunt. Nam gentiles errori colēdorū simulachrorū addicti, magna cū confidētia aperire illorum fana, celebrare nefanda, & obliuione cōterenda mysteria,

THEODOR. HISTOR.

mysteria, in aris ignem accendere, contaminare terram vi-
 timarum cruore, aerem nidore & fumo inficere aggredi-
 untur: & à dæmonibus, quos colebant, ad insaniam adacti,
 circumcurfitare per plateas, scurrarum more petulanter &
 contumeliose sanctos insectari, nullum denique genus cõ-
 uitii & probri prætermittere. Quare veræ pietatis professõ-
 res, cum istorum blasphemiam ferre nullo modo possent,
 vicissim conuitia in eos intorquere, & errorem ab illis de-
 fensum acriter refutare. Vnde impietatis architecti iracun-
 dia exardescere, & licentiam ab Imperatore concessam, ve-
 lut subsidium ad audaciam nacti, plagas illis planè insana-
 biles infligere. Nam Imperator scelestissimus, cū illius par-
 tes fuissent, paci subiectorum prouidere, ipse populum ad
 mutuo inter se dissidendum odio, incitauit. Nam in auda-
 cissimorum sceleribus contra modestissimos viros editis
 conueniebat, & Urbanos militaresque magistratus, homi-
 nibus crudelissimis & maxime impiis (qui tametsi veræ pi-
 etatis amatores palam hostias simulachris immolare mini-
 me cogebant, tamen omni genere contumeliæ eos affece-
 runt) concredebat. Abstulit præterea congiaria sacerdoti-
 bus à Constantino magno donata. Quæ autè maleficia hi,
 qui falso simulachrorum cultu tenebantur obstricti, id tem-
 poris admiserint, quanquam permulta sunt, & opus separa-
 tum postulant, ego tamen ex multis pauca sumam mihi ad
 commemorandum. Ascaloni & Gazæ, quæ sunt vrbes Pa-
 læstinæ, primum virorum sacerdotii dignitate exornatorū,
 & mulierum perpetuam virginitatem professarum ventres
 discindunt: deinde farciunt hordeo: ad extremum eos por-
 cis deuorandos obiciunt. Sebastæ item, quæ est vrbs diti-
 oni gentis, de qua supra dixi, subiecta, Ioannis Baptistæ tu-
 mulum aperiant: ossa tradunt igni absumenda, & eorū cine-
 res passim dispergunt. Scelus autè ab illis in Phœnicia pa-
 tratum, quis est quæso, qui sine lachrymis possit commemo-
 rare? Nam Heliopoli, quæ est vrbs Libano finitima, ex-
 ecrabiles isti gentiles recordati facinoris Cyrilli diaconi,
 qui regnante Constantino diuino quodam zelo accensus,
 multa simulachra, quæ in ea vrbe colebantur, confregerat,
 non modò cum interfecerunt, verumetiam dissecto ventre
 iecur eius degustare non sunt veriti. Verum Deum omnia
 contem-

contemplante hoc celare non poterant, sed debitas sui maleficii pœnas ei dederunt. Nam quotquot illius sceleris labe inquinati sunt, primum amiserunt dentes, qui pariter omnes ad vnum excidebant: deinde linguas perdiderunt, que putredine tabefactæ, ex ore effluebant: postremo oculis orbati sunt: quorum calamitatibus veræ pietatis vis clarè prædicata est. Emesæ item, vrbis vicinæ, Baccho mulieroso Ecclesiam à Christianis nuper ædificatam dedicauerunt, statuamque planè ridiculam sexum vtrunque, virilem scilicet & muliebrem representante in ea collocarunt. Præterea Dorystoli, quæ est insignis vrbis Thraciæ, Aemilianus, inuictus Christi athleta, à Capitolino totius Thraciæ præfecto in rogam coniectus est. Adde his facinus planè tragicum contra Marcum Episcopum Arethusæ gestum, quod profecto Aeschylis & Sophoclis in oratione maiestatem requirit, vti immanis illius crudelitas tragicè explicetur. Iste temporibus Constantini delubro simulachrorum dissecto, Ecclesiam Christi in eius loco extruxit. Arethusij igitur intellecto Iuliani proposito, odium, quod aduersus eum conceperant, expromit. Qua re cognita, Marcus primùm legi euangelicæ obsecutus, fuga salutem petere conatur. Verùm ubi certior factus est quosdam ex suis pro se comprehensos, redit domum, & se genti crudeli tradit. Itaque Arethusij cum eum cepissent, non miserati vt senem, non vt virtutis cultorem reueriti sunt, sed virum eximix vitæ & singularis doctrinæ ornamentis decoratum torquere aggrediuntur. Ac primum corpus exutum vestibibus, verberibus cædere, & membris omnibus infligere plagas: tum in fœtidas cloacas cõiicere: inde rursus eductum gregi adolescentulorùm tradere, quibus dant mandatum, vt eum stylis confodiant. Deinceps inuoluere reti, & oleo piscium & melle vngentes, sublimem in æstu ardentissimo sub dio suspendere, quo vespas & apes ad epulandum inuitarent. Quibus rebus confectis, ad alterum è duobus faciendum compellere, vel vt delubrum, quod diruerat, denuo extruat, vel vt sumptum ad illud extruendum suppeditet. At ille cruciatus illos toleranter ac placidè perpessus, negat, se quicquam eorùm, quæ proposuerant, facturum. Isti verò quoniam arbitrabantur eum præ inopia tantam pecuniæ vim non posse numerare, dimi-

dimi-

THEODOR. HISTOR.

dimidiam summam ei condonare, iubereque reliquam dissoluere. Ille suspensus in sublimi, & stylis confossus, à vespis & apibus ambesus, non modo nullam dedit doloris significationem, verum etiam impios lepide irrisit, dixitque eos abiectos esse, & humi reperere, se autem erectum & in sublimi positum. Ad extremum illi exiguam pecuniæ portionem petere. Quibus ille, perinde impium esse obolum in impium opus impendere, atque summam pecuniæ vniuersam. Proinde sic tandem euiti, eum dimittunt, cum eius admirati fortitudinem & constantiam, tum mutata sententia, ad rationem vitæ penitus cõtrariam traducti: siquidẽ ex eius ore verã pietatẽ postea didicerunt,

Quas aduersus Christianos leges tulert.

CAP. VII.

Alia præterea infinita maleficia, illo tempore, terra marique ab impiis contra pios fuere commissa. Etenim deo infestus tyrannus Iulianus de reliquo leges aduersus verum dei cultum aperte promulgare cœpit. Ac primum vetuit, ne Galilæi (sic enim fidei seruatoris nostri cõsecratos nuncupabat) poeticam, rhetoricam, aut philosophiam discerent. Nam nostris ipsorum, inquit, pennis, vt est in prouerbio, percellimur: Siquidẽ nostrorũ scriptorũ præsiidiis muniti, contra nos bellũ suscipiunt. Postea etiam aliã tulit legẽ, qua mandauit, vt omnes Galilæi, id est Christiani, è militia pellerentur.

De sancti Athanasii relegatione & fuga.

CAP. VIII.

PER idem tẽpus Athanasius, athleta veritatis in omni certaminum genere exercitatus, in aliud rursus discrimen adducitur. Nã dæmones eius, tũ in concionãdo, tum in præcãdo, vim non ferentes, suos ministros ad eum conuiciis lacerandũ armant. Qui vt alias multas voces, dũ ab impietatis patrono contendebant, vt Athanasium in exilium eiiceret, sic hanc apposuerunt, si Athanasius Alexandria maneat, neminem gentilem mansurum. Eum enim omnes ad suũ cœtũ suau adducturũ. Cui postulationi assensus